

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.772 van 18 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
 - 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 24 oktober 2005, verklaart er zich op de volgende dag vluchteling.
 - 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 1 juli 2008, verstuurd op 4 juli 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag kunnen als volgt worden weergegeven. Verzoeker, afkomstig uit Ghazni, wordt vervolgd omwille van het feit dat hij geassocieerd wordt met de Taliban en dit op grond van zijn broers activiteiten voor Hezb-i-Islami. Tijdens het Najibullah-regime was verzoeker zelf actief voor Hezb-i-Islami, werd hiervoor in 1984 gearresteerd en veroordeeld en kwam vrij in 1988. In tegenstelling tot verzoeker hebben zijn broers zich bij de installatie van het nieuwe regime aangesloten bij Hezb-i-Islami. Zij ronselden jongens uit het dorp voor

de jihad. Zij zouden gepoogd hebben verzoeker eveneens te overtuigen om mee te doen. Op 21 maart 2003 kwamen de overheden langs om verzoekers broer, Obaidullah, te arresteren. Ze schoten vervolgens verzoekers broer Lutfullah neer en namen verzoeker voor zijn oudste broer Obaidullah. Verzoeker werd vervolgens meegenomen en gedurende een jaar op verschillende detentieplaatsen vastgehouden. Hij kon tenslotte dankzij de tussenkomst van zijn oom ontsnappen om vervolgens Afghanistan te verlaten.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- verzoeker daagde zonder gegronde reden niet op voor het gehoor van 6 juni 2008, waardoor er een technische weigering werd genomen ingevolge artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op overmacht en een schending van artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt nooit de oproepingsbrief ontvangen te hebben en vestigt de aandacht op het feit dat de Commissaris-generaal maar liefst twee en een half jaar talmde om hem op te roepen. Hij wijst op de devolutieve werking van een geding voor de Raad en verzoekt deze om de zaak ten gronde te onderzoeken op basis van de stukken in het administratief dossier.
2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.
3. Aangaande de grond van de zaak voert verzoeker vooreerst een schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en een schending van de motiveringsverplichting. Hij zou door de lokale autoriteiten, de lokale bevolking en door tegenstanders (Jamiaat islami) als lid van de Taliban beschouwd worden, ondanks het feit dat hij zelf geen Taliban is. Dit zou geleid hebben tot de verwoesting van zijn huis, zijn detentie en foltering, en de dood van zijn broer en zoon. Verzoeker wenst dit te staven met een het Country of Origin Report van het Britse Ministerie van Binnenlandse zaken (stuk 5 bijgevoegd bij verzoekschrift), waaruit zou blijken dat lokale commandanten inderdaad mensen valselijk beschuldigen van Taliban-sympathieën, wat kan leiden tot arbitraire detentie, mishandeling en foltering. Verzoeker wijst op de mogelijkheid om vervolging te vrezes wegens een 'zogenaamde' politieke overtuiging, zijnde een niet-bestaande overtuiging die wel als dusdanig gepercipieerd wordt door de actoren van vervolging. Dergelijke vervolgingsgrond wordt door de wet verschaft (artikel 48/3, §5 van de Vreemdelingenwet).
4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en

eerlijk zijn (HATHAWAY, J.C., *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient er een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

Uit een grondige analyse van de verschillende stukken van het administratieve dossier blijkt dat verzoekers relaas coherent en geloofwaardig is en niet in strijd met algemeen bekende feiten, zoals onder meer bevestigd door het door verzoeker bijgebrachte Country of Origin Report, Afghanistan van het Britse Ministerie van Binnenlandse zaken. De opeenvolgende versies van het asielaanvraag (voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal), vertonen een zeer grote overeenkomst en zijn uitermate gedetailleerd en coherent. Het relaas is niet aangetast door tegenstrijdigheden. Verzoeker brengt ten slotte enkele pertinente documenten bij die hij bij het Commissariaat-generaal neerlegde en die zijn relaas volkomen ondersteunen.

5. Uit verzoekers relaas blijkt dat hij sinds het Najibullah-regime bekend stond als een aanhanger van de Hezb-i-Islami en op die grond daarvoor vervolgd is geweest. Verzoekers broer zou na de val van het Taliban-regime actief de gewapende arm van Hezb-i-Islami zijn blijven steunen in verzoekers regio van oorsprong, het district Jaghatu in Ghazni. Het is bijgevolg aannemelijk dat verzoeker door de lokale autoriteiten, meer bepaald door de Jamiaat-i-Islami krijgshoofd Haji Mohammad Zaman van de naburige Mirhail-clan, gepercipieerd werd als een tegenstander van het regime.

Verzoeker kan tegen de vervolging geen bescherming bekomen van zijn nationale overheid, nu de vervolging het werk is van een krijgshoofd geallieerd met de overheid. Een intern vluchtalternatief naar een streek buiten bereik van de hem vijandig gezinde krijgshoofd en zijn clan (de Mirkhail Pashtoen) is niet aan de orde gelet op het feit dat het UNHCR de mening toegedaan is dat een vestigingsalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt aangezien de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Peshawar, waar verzoeker een kortstondig onderkomen vond alvorens zijn vlucht naar Europa verder te zetten, is evenmin een veilig oord. Verzoeker verklaarde dat de Mirkhail-clan ook daar met velen zijn en hem, indien zij lucht zouden krijgen van zijn aanwezigheid in Peshawar, zouden kunnen treffen (gehoorverslag CGVS 13/02/06, p. 22).

6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging wegens een hem toegeschreven politieke overtuiging in aanmerking genomen worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 december 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.